Written by ஜரனேிபாரம் பால்ராசய்யா
Thursday, 04 October 2012 08:36 -

சுவதோ பொட்டக்குளத்தில் குதித்தபோது அவளுக்கு நீச்சல் தெரியும் என்ற நம்பிக்கையோடு பதட்டமில்லாமல் அவள் எவ்வளவு மணிநேரம் உள்நீச்சல் அடிக்கிறாள் என்று நேரம் கணக்கிட்டு அவள் எப்பொழுது மேலே தெரிவாள் என்று ஆவலோடு பார்த்தபடியே நின்றார்கள் அவளோடு வந்த சிறுமியர்கள். தண்ணீருக்கு வெளியே நீர்க்குமிழிகள் பல உடைந்து வெளியேறியது. ஐந்து நிமிடங்கள் கரைந்த பிறகும் சுவதோ எழுவதாய் இல்லை. அவளோடு குளித்துக்கொண்டிருந்த சிறுமியர்கள் பயத்தில் நடுங்கினார்கள்.

``அய்யய்யோ அக்காவக் காணோம்!'' சிறுமிகளின் அழுகைக்குரல்கள் அந்த குளக்கரை முழுவதும் எதிரொலித்தது.

எதிர் திசையில் குளித்துக்கொண்டிருந்த ரமஷேசும் மணிகண்டனும் நீச்சலடித்தபடியே வந்து சேர்ந்தார்கள். இருவரும் சுவதோ குதித்த பகுதியில் மூழ்கி தேடினார்கள். அவள் தட்டுப்படுவதாக இல்லை.

மீண்டும் ஆழமாய் தேடியபோது குளத்தின் தரைமட்டத்தில் ஒரு உருவம் தலைவிரி கோலமாய் நிற்பதுபோல் தெரிய ரமஷே பயந்தபடி கரையேறினான். அவனைத்தொடர்ந்து மணிகண்டனும் கரையேற அனைவரது முகங்களிலும் பயம் பயமில்லாமல் படர்ந்திருந்தது.

குளத்திற்கு குளிக்க வந்துகொண்டிருந்த ஷிபு, குளத்தைச் சுற்றி ஆட்கள் கலவரத்துடன் நிற்பதைப்பார்த்ததும் தனது நடையின் வேகத்தை துரிதப்படுத்தி பின்பு ஓட்டமெடுத்தான். காற்று அவனை எதிர் திசையில் வழிமறித்தது. காற்றை கிழித்துக்கொண்டு ஓடினான் ஷிபு.

வந்த வேகத்தில் சிறுமிகள் அடையாளம் காட்டிய இடத்தில் அணிந்திருந்த ஆடையோடு குளத்தில் குதித்தான். நெடுநேரத்திற்குப் பிறகு தண்ணீருக்கு வெளியே தெரிந்த ஷிபுவின் கைகளில் கொத்தாய் தலைமுடி தெரிய கூடவே சுவதோவின் தலையும் தெரிந்தது.

ஷிபு கரையேறியபோது மணிகண்டனும் ரமஷேசும் அவனுக்கு உதவ சுவதோ கரையேற்றப்பட்டாள். அவள் உடம்பில் உயிர் தங்கியிருக்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையில் கூடியிருந்தவர்கள் தண்ணீர் நிரம்பியிருந்த அவள் வயிற்றை விரல்களால் அழுத்தி பார்த்தார்கள்.

அவள் உடம்பில் கொஞ்சமேனும் உயிர் நிலைத்திருக்குமென்ற நம்பிக்கை மெல்ல மெல்ல நழுவ ஆரம்பித்தது. சுவதோ இறந்தாள் என்ற இறுதி முடிவுக்கு வந்தபோது கூடிநின்றவர்களின் அழுகைக்குரல் குளமெங்கும் எதிரொலித்தது.

துணியில் உடல் கிடத்தப்பட்டு மணிகண்டனும் ரமஷேசும் தூக்கியபோது உடலில் பாரம் கூடியிருந்தது. ஷிபுவும் ஒரு கை தூக்க அழுகையினூடே ஊர்வலமாக சுவதோவின் உடல் அவள் வீட்டுக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட்டது.

அன்று மாலை நான்கு மணிக்கு சுவதோவின் ஈமச்சடங்குகளை முடித்துவிட்டு குளித்து ஈர உடையுடன் இட்டகவேலி நீலகேசி அம்மன் முன்பு பிரம்மை பிடித்தவன் போல் நின்றான் வேலாயுதன்.

`` ஆத்தா உன் கோபம் இன்னும் தீரலயா? குளத்துல வருஷத்துக்கு ஒரு சாவு விழுதே ஏன்? இன்னைக்கு என் அக்கா பொண்ணு, போன வருஷம் என் தம்பி பொண்ணு, அதுக்கு முந்தின வருஷம் என் பொண்ணு, எல்லாரையும் இதே குளத்துலயிருந்துதான் பிணமாக வெளியில எடுத்தோம். ஏன் என் குடும்பத்த சுத்தி இப்பிடியெல்லாம் நடக்குது?'' பதில் சொல்லு ஆத்தா?'' ஆத்தாவிடம் பதில் வருமென்று காத்து நின்று பின்பு பசியெடுக்கவே முடிப்புரையை விட்டு வெளியேறினான்

வலோயுதன் .
கரோவிலசை சுற் றி மரவள ளியும் கமுகு மரங் களும் , ரப பர் மரங் களும் வளிெச் சம் மறதை் து நின் றிருந் தன, மாலை ஐந் து மணிக் கே அந் த பகுதி முழுவதும் இருள் கவ் வியிருந் தது.
வயல் வளியிலிருந் து எழுந் த தவளசை் சத் தம் கிலியை ஏற் படுத் தியது. பாம் புகள் தவளசை் சத் தம் கடே் ட இடம் நோக் கி தங் களது பயணத் தை தொடங் கின. ஆள் நடமாட் டமற் றதொரு மண் சாலயைில் ஈர உடம் புடன் நடந் தான் வலோயுதன் . வழியில் இருந் த முற் றுக் கான் கடயைில் வதெ் திலை போட் டு பொழுது விரட் டிக் கொண் டிருந் த நாராயணன் வலோயுதனபை் பார் த் ததும் கயைிலிருந் த தடிக் கம் பை ஊன் றியபடி எழுந் து அவனோடு நடக் க ஆரம் பித் தார் .
நாராயணனுக் கு வயது எழுபது கடந் திருந் தது. முதுகலெும் பை மடிியிருந் த தோல் கள் இறுகி எத் தனை எலும் புகள் இருக் கின் றன என் று எண் ணிவிடலாம் போலிருந் தது. மலே சட் டை அணியாமல் போனதில் முன் மார் பில் முளதை் திருந் த வள்ளை மயிகள் மண் டிக் கிடந் ததில் விலா எலும் புகள் தோலுக் கு வளியே காண கிடகை் கவில் லை.
``வலோயுதா, வருஷா வருஷம் உங் க குடும் பத் துல நடக் குற சாவுக் கு அந் த நீ லகசேி அம் மன் தான் காரணம் . நம் ம சாதியில பொறந் து இண் ணகைக் கு கணியான் சாதிக் காரங் களுக் கும் நமக் கும் தயெ் வமா இருக் கிற. நீ லகசேி அம் மனுக் கு நம் ம சாதிக் காரங் க மலே இருக் கிற கோபம் இன் னும் தணியல, அதுதான் உண் ம, ஆத் தாளுக் கு நாமளும் தான் சரே் ந் து கொடை எடுக் கிறோம் , கணியான் சாதிக் காரங் களும் நம் ம சாதிக் காரங் களும் ஒண் ணு சரே் ந் து உலகத் துல எந் த ம லயிலயும் மாமியார் மருமக சண் டை வரக் க டாதுன் னு கமுகு மரத் த இழுத் து நாம தோற் று கணியான் சாதிக் காரங் க ஜயெிக் கிறதா திருவிழா நடத் தி என் ன பரயோஜனம் , ஆத் தாவுக் கு இன் னும் நம் மமலே இருக் கிற கோபம் தீ ரலயைே!'' நாராயணன் சொல் லச் சொல் ல வலோயுதனும் தன் தாத் த சொன் ன பழயை கதயைை நினவைுக் கு கொண் டு வந் தான் .
நாராயணன் சொன் னதுபோல நீ லகசேி அம் மனுக் கு நம் குலத் தின் மீ திருக் கும் ஆத் திரம் இன் னும் அடங் கவில் லை.போலும் அது தான் உண் மை என் று நினகைக் கத் தோன் றியது.
``பரியவரே, இனியும் இதுபோல ஒரு சாவு எங் க குடும் பத் தில் விழக் க டாது அதுக் கு என் ன பரிகாரம் சயெ் யலாம் !'' அவரிடமே கேள் வி கடே் டான் வலோயுதன் .
``வர் ற கோவில் திருவிழாவுல ஆத் தாவுக் கு என் ன குறை வசைச் சரோம் ன் னு கணியான் ப சாரிய வசெ் சே கடே் போம் , ஆத் தா அருள் சொன் னா அதுபடியே நடந் துக் குவோம் !''
``சரி பரியவரே அப் படியே சயெ் வோம் ,!'' வலோயுதன் அவரை விட் டு விலகி தனது வீ ட் டை நோக் கி நடந் தான் . பல ந று வருடங் களுக் கு முன் பு நீ லகசேி அம் மன் இட் டக் வலேி கோவிலில் அம் மன் ஆன கதயைை நினவைுபடுத் தியபடியே நடந் தான் .
இட் டகவலேியில் தீ ண் டத் தகாதவர் கள் என் று அடயைாளம் காணப் பட் ட கணியான் இன மக் களை அடிமதை் தனத் திலிருந் து விடுவிக் க நீ லகசேி அம் மனமே றுவடிவம் ப ண் டு ஒரு நாயர் வீ ட் டில் மகளாகப் பிறந் தாள் . அந் த நாயருக் கு குழந் தகைள் இல் லாமலிருந் தது. அவரது சகோதரிக் கு பிறந் த பணெ் ணை தான் வளர் ப் பதாகச் க றி இட் டகவலேிக் கு அழதை் து வந் தார் நாயர் . அந் தப் பணெ் நல் ல ஐஸ் வர் யம் கொண் டவளாகவும் தொட் டதலெ் லாம் துலங் கும் என் றும் அந் த பணெ் ணின் மீ து அதிக பாசம் வதை் திருந் தார் நாயர் .
அதை பொறுக் க முடியாத நாயரின் மனவைி அவள் மீ து பழி சுமத் தி அவளை அந் த வீ ட் டை விட் டே துரத் த கங் கணம் கட் டினாள் . ஒரு அந் தி சாயும் நரேத் தில் நாயரின் மனவைி தங்ே காய் சிரட் டயைின் கண் களை துளயைிட் டு அந் த பணெ் ணிடம் கொடுத் து அருகிலுள் ள கணியான் வீ ட் டிலிருந் து தீ க் கங் கிகள் வாங் கிவரச் சொன் னாள் . அந் த

Written by ஜரனேிபுரம் பால்ராசய்யா
Thursday, 04 October 2012 08:36 -

பெண் கணியான் வீ ட்டிற்க்கு ச் சென்று த□ரே நின்றபடி தீ கங்கி கடேட்டாள்.
கணியான் வீ ட்டார் தங்கோய் சிரட்டயைில் தீ கங்கிகள் வதைத்து
கொடுத்திருக்கிறார்கள். கயைில் தீ கங்கிகளை தாங்கியபடி வந்தபோது, தீ அவள்
கைகளை சுட்டிருக்கிறது தீ சுடாமலிருக்க கைகளை நாவால் நக்கி எச்சில் பரப்பினாள்.
அம்மியில் அரைத்துக்கொண்டிருந்த நாயரின் மனைவி ஓடிச்சென்று அவள்
கைகளைப்பிடித்தபோது அவள் கயைில் ஒட்டியிருந்த மசாலா அந்த பெண்ணின் கை
விரல்கள் மீ து பட்டிருக்கிறது.
``ஏன் கயைை நக்கியபடி வந்தாய் நீ அந்த கணியான் வீ ட்டிலிருந்து மாட்டுக்கறி
வாங்கி தின்றாயா என்று அவள் மீ து பழி போடுகிறாள். அந்த பெண் எவ்வளவு
சொல்லியும் நம்பாமல் அவள் கணியான் வீ ட்டிலிருந்து மாட்டுக்கறி வாங்கி தின்றாள்
என்று நாயரிடம் புகார் சொன்னாள் நாயரின் மனைவி.
நாயருக்கு கோபம் வந்தது. இதுநாள் வரை பாசம் வதைத்திருந்த அந்தப்பெண் ஒரு
கணியான் வீ ட்டிலிருந்து மாட்டுக்கறி வாங்கித்தின்றாள் என்ற ஒரே காரணத்திற்க்காக
அவளை பிரம்பால் அடித்தார் நாயர்.
தன் மீ து அபாண்டமாக பழி சுமத்தி அடிக்கவும் சயெ்கிறார்களே என்று பயத்தில்
வீ ட்டை விட்டு ஓடி பக்கத்திலிருந்த ஒரு காவில் மறைந்துகொண்டாள் அந்தப்பெண்.
நள்ளிரவு நரேம். யாருமற்றதொரு காவில் தனியாக பயந்தபடியே இருந்தாள் அவள். இரவு
ஒரு மணியிருக்கும் மாதுகணியான் என்பவர் மந்திரவாதத்திற்க்கு சென்று விட்டு வீ டு
திரும்பியபோது காவிலிருந்து எழுந்த அழுகுரலகை் கடேட்டு அங்கே எட்டிப்பார்த்தார்.
காவில் பயந்தபடியே இருந்த பெண் பக்கத்து வீ ட்டு நாயரின் மருககள் என்பதை
அறிந்துகொண்டார். `` வாம்மா உன்ன வீ ட்டில கொண்டு விடுகிறனே்!''
அழதைத்தார் மாதுகணியான்.
``ம்க□ம் நான் வரமாட்டனே், எனக்கு பசிக்குது ஏதாவது சாப்பிடக்குடுங்க!''
கணியான் சமுதாயத்தோடு தீ ட்டு வதைதிருக்கும் சூழ்நிலயைில் அந்தபெண்
பசிக்கிறது என்று கடேகிறாளே என்ன சயெ்வது என்று யோசிதார் மாதுகணியான். அவர்
கயைிலிருந்த இளநீ ரயையும் பொரியயையும், பச்சரிசியயையும் கமுகம்ப□வயையும்
உண்ணக்கொடுத்தார். பசி வந்தால் பத்தும் மறக்கும் என்பார்கள் அதபைப்போல
பசியோடு இருந்த பெண்ணுக்கு தீ ட்டு மறந்துபோனது. எல்லாவற்றயையும் தின்று
பசியாறினாள் அந்த பெண்.
அன்றிரவு அந்த பெண் மாதுகணியான் வீ ட்டில் தங்கநரேந்ந்தது. மறுநாள் காலை
நாயரின் வீ ட்டுக்கு தகவல் சொல்ல அப்பெண்ணின் தாயாரும் பாட்டியும்
அப்பெண்ணை அழதைத்துச்சலெ்ல வந்தார்ர்கள். அவளுக்கு கணியான் வீ ட்டில்
தீ ட்டு பட்டிருக்கிறது எனவே பக்கத்திலிருந்த குளத்தில் குளித்துவிட்டு
சலெ்லலாமனெ்று குளக்கரகைக்கு போனார்கள்.
முதலில் அந்த பெண் குளத்தில் இறங்கினாள். குளத்தில் ம□ழ்கியவள் நடெுநரேமாகியும்
வளெியில் அவள் உருவம் தரெியவில்லை. தனது மகளுக்கு என்ன நரேந்ததோ என்று
பயந்தபடி அவள் தாயாரும் குளத்தில் குதிக்கிறாள், தாயாரும் குளத்தவைிட்டு எழுவதாக
இல்லை. இருவரயையும் காணவில்லயைனெ்று குழந்தயைின் பாட்டியும் குளத்தில்
குதிக்கிறாள்.
தண்ணீ ரில் குதித்த ம□வரயையும் ஒரு மணி நரேத்திற்கு மலே் காணாமல்போகவே
அவர்கள் தண்ணீ ரில் ம□ழ்கி இறந்திருப்பார்கள் என்ற சயெ்தி நாயர் குடும்பத்திற்க்கு
தரெியப்படுத்த எல்லோரும் குளத்தில் இறங்கி தடேினார்கள் அவர்கள் கயைில் அந்த
ம□ன்று உடல்களும் சிக்கவே இல்லை. பிறகு குளத்து தண்ணீ ர் முழுவதயையும்
திறந்துவிட்டு தடேிப்பார்த்தார்கள். தண்ணீ ர் முழுவதுமாக வற்றிய பிறகும் அந்த
ம□ன்று உடல்களும் கிடகைக்கவே இல்லை.
எட்டாவது நாள் பக்கத்திலிருந்த ஒரு குளத்தில் பாக்கு அளவில் ம□ன்று

மூடிக்கட்டுகள் தண்ணீரில் மிதந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. அந்த வழியாகச் சென்ற ஒருவர் அந்த மூடிக்கட்டுகளை எடுக்க இறங்கியிருக்கிறார். மூடிக்கட்டுகள் திடீரென்று தண்ணீருக்குள் மூழ்கி மறைந்திருக்கிறது.
குளத்தில் மூடிக்கட்டுகள் மிதக்கும் விஷயம் ஊரெங்கும் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது. எல்லோரும் குளத்திற்குள் நடக்கும் அதிசயத்தைப் பார்த்து அசந்துபோய் நின்றனர். இந்த தகவல் ஒரு ஜோசியருக்குத் தெரியப்படுத்த ஜோசியர் வந்து பார்த்தபோது மூடிக்கட்டுகள் குளத்தில் நீந்துவது குளத்தில் குதித்த அந்த மூன்று பெண்களும்தான் என்பதை உணர்ந்தார்.
``இந்த மூடிக்கட்டுகள் யார் கைக்கும் சிக்காது, இதை கணியான்கள் வந்து பிடித்தால் அவர்கள் கைக்கு சிக்கும்!'' என்றார் ஜோசியர். ஜோசியரின் ஆலோசனைப்படி கணியான் வரவழைக்கப்பட்டு ஒரு முறைத்தோடு குளத்தில் கணியான் இறங்கியபோது அந்த முறத்தில் வந்து ஒதுங்கியது அந்த மூடிக்கட்டுகள்.
கணியான்கள் அதை சாதாரண நிகழ்வாகக் கருதாமல் தெய்வீகச் செயலாகவே கருதி தங்களது இனத்தின் மீது மேல்தட்டு வர்க்கத்தின் தீண்டாமை என்னும் பேயை விரட்ட தெய்வமே நாயரின் மருமகள் வடிவம் பூண்டு பிறந்ததாய் கருதி அந்த மூடிக்கட்டுகளை எடுத்து வந்து காவின் அருகில் பலமான மரப்பெட்டியில் வைத்து பூட்டி பூஜை செய்து இன்று அது இட்டகவேலி மூடிப்புரை கோவிலாக மாறியிருக்கிறது.
வேலாயுதன் தன் பழைய நினைவுகளிலிருந்து விலகியபோது அவன் வீடு வந்து சேர்ந்தது.
அந்த குளத்தில் இதற்கு முன்பு இறந்த பெண்களின் ஆவி தான் சுவதோவையும் தண்ணீரில் மூழ்கடித்து சாகடித்திருக்கும், சுவதோ நீச்சல் தெரியாத பெண் ஒன்றும் அல்ல, அவளுக்கு நன்றாக நீச்சல் தெரியும். இது ஆவிகளின் வேலையாய் இல்லை குளத்தில் குதித்த நீலகேசி அம்மனின் வேலையா என்று ஒருவருக்கொருவர் மர்ம முடிச்சுகளோடு பேசி இரவு ஏழு மணிக்கே கதவை தாளிட்டுக் கொண்டார்கள், மீசை வைத்த ஆண்கள் கூட இரவு நேரங்களில் மூட்டிக்கொண்டு வந்த சிறுநீரை அடக்கி வைத்துக் கொண்டு பொழுது விடியட்டும் என்று காத்திருந்தனர்.
இரண்டு மாதம் கழிந்து நடந்த திருவிழாவில் நீலகேசி அம்மனிடமே சுவதோவின் மரணம் குறித்து கூறி கேட்கப்பட்டது. அருள்வாக்கு சொல்பவர் பரவசநிலையில் ஆடியபடியே இருந்தார். அவரிடமிருந்து பதில்தெய்வம் வரவில்லை.
அருள்வாக்கு கேட்க கூட்டிநின்ற கூட்டத்தில் நின்றிருந்த சுந்தரமூர்த்தி ஆத்தா என்ன பதில் சொல்லப்போறாளோ என்று பயந்தபடியே நின்றான். ஆத்தாவிடமிருந்து பதில் வராமல் போகவே கூட்டம் மெல்ல மெல்ல கரையத் தொடங்கிய போது விடியற்காலை மணி ஐந்து ஆகியிருந்தது.
சுந்தரமூர்த்தி நேராக பொட்டக்குளத்துக்கு வந்து குளத்தின் கரையோரமாக நின்ற எல்லைக்கல்லை கண்டறிந்து அதன் நேராக உள் நீச்சல் போட்டு பத்தடி ஆழத்தில் திறந்திருந்த மதகை கையில் வைத்திருந்த துணியால் இறுக மூடிவிட்டு பின்பு தண்ணீருக்கு வெளியே வந்து மூச்சு வாங்கினான்.
குளத்தை சுற்றியிருக்கும் வயல்வெளிகளுக்கு குளத்திலிருந்து இரவு நேரத்தில் மதகு வழியாக தண்ணீர் திறந்துவிடுவதும், விடியற்காலை ஐந்துமணி வாக்கில் மதகை மூடுவதும் வேலையை சுந்தரமூர்த்தி வாரம் இருமுறை செய்து வந்தான்.
அவனது வேலைக்கு கூலியாக வயலில் நெல் கதிர் அறுவடை செய்யும்போது ஒரு பாட்டை நெற்கதிர் கூலியாக கொடுப்பது வழக்கம். குளத்திலிருக்கும் மதகை திறந்தால் தண்ணீர் பாய்ச்சலாக உள்பக்கம் இழுத்துக்கொள்ளும். ஒருமுறை சுந்தரமூர்த்தி மதகை திறந்துவிட்டு தண்ணீர் வேகமாக இழுக்கிறதா என்று பார்க்க தனது கையை திறந்திருந்த மதகில் விட்டுப் பார்த்தான்.
தண்ணீர் இழுத்த வேகத்தில் அவனால் கையை திரும்பப்பெறமுடியவில்லை.

Written by ஐரனேிபுரம் பால்ராசய்யா
Thursday, 04 October 2012 08:36 -

தண்ணீ ருக்குள் தம் கட்டி இறங்கியிருக்கும் அவனால் மறே்கொண்டு தம் கட்ட முடியாமல் தன் மொத்த பலத்தயைும் பயன்படுத்தி கயைை இழுத்து அன்று தயெ்வாதீ னமாக தப்பித்துக்கொண்டான்.

சுவதோ தண்ணீ ரில் இறந்த ஒருநாள் முன்பு இரவு மதகை திறந்தவன் மறுநாள் காலை வந்து மதகை மூட மறந்திருந்தான். திறந்திருந்த மதகில் சுவதோவின் கால் சிக்கியிருக்கக்கூடும் அவளால் காலை வளியேெ எடுக்க முடியாமல் இறந்திருக்கலாம், இதுபோலத்தான் கடந்த வருடமும் அதற்கு முந்தின வருடமும் மதகை திறந்து வதை்து அதை மூட மறந்த நாட்களில் மதகில் சிக்கி சுவதோவோடு சரே்த்து மூன்று பரே்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். பாவம் நீ லகசேி அம்மன் எல்லா மரணங்களுக்கும் பக்தர்கள் ஏதாவது ஒரு காரணத்தசை் சொல்லி பழியை அவள் மீ து போட்டுவிடுகிறார்கள்.

``இனிமே இப்பிடி மதக மூட மறக்கமாட்டனே்!'' ஈர உடயைோடு மனதிற்குள் வணே்டியபடி நடக்க ஆரம்பித்தான் சுந்தரமூர்த்தி.

- நன்றி உண்மை மாதமிருமுறை இதழ்